UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Deicolo abbate. Cap[itulum]. xcviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ad tēplū ſacrificaturā duci feciſſet: clamabat demō: dicēs ꝙ ignis a .iiij. angulis tēpli ꝓcedens ipm̄ incēdebat. Moxqꝫ ignis de celo cecidit: ⁊ ſacerdotes cū parte gentiliū cōbuſſit: et idolū in fauillā redegit. Quod vidēs imperator priſcā ꝑfecto tradidit puniendā. Que ducta ad ꝑtoriū ꝑfecti vncinis ferreis attrahit ⁊ gladijs toto corpore diſſipat: deinde carceri mācipat. Sed dū prefectus iuxta carcerē equitaret ⁊ lumē cōſpexiſſet: ꝓſpiciēs per feneſtrā vidit virginē in throno ſedentē: ⁊ faciem eius claritate nimia refulgērē. Qui carcerē anulo ſuo ſignās .l. milites ad cuſtodiā dimiſit. Illi ꝟo noctu eā cū angelis pſallērē audiebāt. Mane aūt facto iuſſit eā imperator pātre ꝑfecto in amphitheatrū duci ⁊ beſtijs exponi. Et dū ſibi leo immaniſſimus: q̄ ouē quotidie comedebat: ⁊ .iiij. dieb⁹ fuerat ſine cibo detētus dimiſſus eſſet: leo curſum arripiēs ad pedes virginis ꝓcidit ⁊ plantas lingere cepit. Quē dū ceſar ad locū ſuū reduci faceret: in cōſanguineū eius irruit ⁊ eū ꝓtinus interfecit. Tūc imperator iuſſit eā in ergaſtulū recludi: ⁊ triduo in edia macerari. Deide ipam eductā facieqꝫ ſplendentē in equuleo ſuſpendi ⁊ vngulis latera ei⁹ radi. Statimqꝫ brachia cū manib⁹ carnificū dolore nimio torquebant. Poſt hec in ignē copioſuꝫ mittit: ſed pluuia maxima cū vento ſubito erūpente: flāma diſpergit: et ignis extinguit: virgoqꝫ oīno illeſa cōſpicit. Quod dū claudi⁹ magice deputaret: fecit capillos ipius radi: vt ſic ei⁹ maleficia tollerentur. Poſt hec in tēplum idoloꝝ eā incluſit ⁊ oſtiuꝫ anulo conſignauit: vbi audite ſunt voces angelice vna ſecū deum laudātes. ¶ Poſt diē tertiū ingreſſus imperator in templū repperit priſcā in throno ſedentē vallatā agminibus angeloꝝ: ⁊ iuxta baſem colūne idolū cōminutuꝫ: ꝓpter qđ iratus ceſar eam foras vrbem eductā precepit gladio necari: q̄ prius oratiōe facta ad dn̄m: vt ſuſciperet ſpm̄ ei⁹: voce celica ad gloriā inuitat: ſicqꝫ decollata eſt: ⁊ continuo carnifices mortui ceciderūt. Quod duꝫ ſancto vrbis rome epō nunciatū eſſet: acceſſit cum clericis: vt colligeret corpus martyris: repperitqꝫ duas aquilas corpori inſidētes: ⁊ ipm ne a feris tangeretur cuſtodientes: quod ab epō collectuꝫ miliario .x. ab vrbe via hoſtieñ. ſepultū eſt. vbi ⁊ fuerat decollata. Imperator ꝟo graui lāguore percuſſus dentib⁹ proprijs carnes ſuas mordens: poſt dies paucos miſerabiliter expirauit. Tempore aūt eutyciani pape corp⁹ beate priſce eidē diuinitus reuelat: ⁊ locus per viſionem oſtenditur: vbi ipe cū clero ⁊ populo effodiens ⁊ corpus inueniens: ipm inde leuauit: et ad vrbem deducens in eccleſia ſanctorū martyrum aquile ⁊ priſcille venerabiliter tumulauit: in loco ꝟo vbi fuerat decollata eccleſia a fidelibus facta eſt: ei⁹ memorie dedicata. Que paſſa eſt .xv. kalen. februarij.

¶ De ſctis Moſeo ⁊ amonio mar. Cap. xcvij.

Moſeus et amonius apud pontum inſulam paſſi ſunt: qui cum eſſent milites ⁊ chriſtuꝫ conſtanter confiterent: primo militarib⁹ cingulis exuti. deinde ad metalla dānati ſunt. poſt aliquod ꝟo tp̄us inde abſtracti: diuerſiſqꝫ ſupplicijs affecti. Nouiſſime igni traditi ſunt. Sicqꝫ martyriū ſuū conſumauerunt. xv. kalen. februarij: vt ait ado.

¶ De ſancto Deicolo abbate. Cap. xcviij.

Deicolus abbas diſcipulus fuit colūbani abbatis. Quo quidē ſancto cum diſcipulis a britannijs abſcedente: ipſe de licentia patris eo ꝙ debilis eſſet pedib⁹ ibidē remanſit: mādato ſibi ꝑ obedientiam ne ad monaſteriū luxouieñ. vnde diſceſſerāt aliquādo rediret. Recedēte ergo magiſtro dum diſcipulus per incerta loca vagaretur: ⁊ ſitis eum arida cōprimeret: baculo terraꝫ percuſſit: fonſqꝫ ibi ſtatim erupit: qui ſanctum reficiens vſqꝫ hodie ibi manet. Cum autem bubulcum oues paſcentem de loco quereret: illeqꝫ ſibi intimaſſet: rogauit eum vt illuc vſqꝫ ſecum peragraret. Dumqꝫ paſtor pro pecoribus dubitaret: nec haberet cui cuſtodiēdas dimitteret: ſanctus baculum pro cuſtode in terrram fixit: eaſqꝫ baculo in ſua fide commendauit. Quem bubulcus vſqꝫ ad locum aſſociauit: et reuerſus oues circa baculum ac ſi circa paſtorem illeſas et accubantes inuenit. Veniens ergo deicolus ad locum oſtenſum eccleſiā ſancti Martini ibi poſitā clauſam conſpexit: ſed ianue ꝓpinquus: per eādeꝫ ſponte ſibi diuinitus reſeratā intrauit: ⁊ oratione fecit. Et dum hec crebro fierēt: ꝑſbyter eccl'ie illi⁹ inuidia motus hec patrono noīe verſario nūciauit: de cuius licētia cū ſuis ordinauit: vt dū monachus ille ꝑ noctē eccl'iaꝫ introijſſet: ipe cū inſecut⁹ cū illis occideret. Dū igit horā obſuaſſet: ⁊ ad ſancti interitū feſtinaret: veniēs ad eccl'iam ianuas ⁊ feneſtras ſpinis ⁊ rubis obſtructas inuenit: ⁊ ſic intrare nō valēs virū dei dimiſit. Qđ audiēs verſarius: et hoc magicis artib⁹ attribuēs: mandauit ſuis vt vbicūqꝫ monach⁹ reperiret ſibi genitalia precideret. Statimqꝫ in ipa hora verſarius in eiſdem mēbris ſibi mirabil'r tumefactis dolere admodū cepit. Qđ vxor eius ex iniuria ſctō illata cōtigiſſe recognoſcēs virū dei ad ſe humil'r accerſiri fecit: vt ad maritū liberādū feſtinaret. Sed āteqꝫ deicol⁹ illuc ꝑueniſſet verſari⁹ expirauit. veniēs ḡ ſctūs itinere feſſus capā exuit: eāqꝫ radio ſolis ꝑ feneſtrā itrātis ſuſpecit: vbi ac ſi in ꝑtica māſit. Deinde oīone ſua verſariū ſuſcitauit: q̄ oēs ſuas poſſeſſiones ⁊ capellā ſibi conceſſit. vbi deicolus congregatis fratribus mo-

naſterium cõſtruxit. Cum die quadã clotarius rex circa locũ venando cũ ſuis aprũ inſequeretur: aper fugiẽs eccl'iam introiuit: ⁊ ante altare proſtratus manſuetus permanſit: decolum aſpiciens ⁊ quaſi eius auxilium petens: quod dum venatores cum rege aprum inſequẽtes vidiſſent admirati ſunt: ⁊ ſanctũ reuerẽtes aprũ dimiſerunt. Cui etiã rex multa priuilegia conceſſit: ⁊ locum predijs dotauit. Poſt hec decolus apoſtolorũ limina viſitauit: ⁊ repatrians ac obitum ſuũ precognoſcens: columbanũ ſibi ſucceſſorem monaſterio delegauit. Ipſe autem ſecretiorem petans heremum poſt plures annos in pace quieuit. xv. kalen. februarij.

De tranſlatione ſancte Lucie. Cap. xcix.

TRanſlatione corpis ſancte Lucie ad ciuitatem venetiarũ circa annum dñi M. xl. facta eſt. Nam dum rogerius conſtãtinopolitanus imperator circa annũ dñi. M. x. in romania ⁊ ſicilia damnaretur: maneiacẽ principem ſibi dilectum ⁊ prudentem vicarium ad ſiciliam miſit. Qui ſagaciter imperatori rebellãs ſiciliam tyrãnide occupauit: quod imperator audiẽs doluit: ⁊ de conſilio regine ſe egrotãtem ⁊ deinde mortuum ſimulauit. Pauperẽ quoq; defunctũ capſa incluſum ſui loco regaliter tumulari fecit. Ipſe vero biennio latuit: ita q vere mortuus ab oĩbus credebatur. ¶ Poſt duos annos regina p ſolẽnes nũcios maneiacẽ de ſuo coniugio requiſiuit: q aſſenſum prebens ordinatis nuptijs ſolẽniter conſtantinopolim cum muneribus aduenit: et corpora ſanctarum Agathe et Lucie ſecum de ſicilia aſportauit. Qui dum conſtantinopolim veniſſet ab imperatore de latibulis prodeunte interficitur: ⁊ regnum ſicilie recuperatur: et corpora virginum conſtantinopoli honorifice reconduntur. Poſt hec anno domini. M. xl. dũ veneti cum ſiculis cõſtantinopolim cepiſſent: corpora duarum virginum auferentes condixerunt adinuicem vt corpus ſancte agathe ſiculi rehaberent: ⁊ corpus ſancte Lucie veneti ferrẽt ſecum: quod ⁊ factum eſt. Sicq; corpus ſancte virginis delatum venetias: primo quidẽ in monaſterio ſancti gregorij maioris pluribꝰ annis ſtetit: deinde a duce ⁊ populo ad eccleſiã ſuo noĩ edificata tranſlatũ fuit: vbi vſq; in preſens iacet miraculis coruſcãs. Factaq; eſt huiuſmodi tranſlatione videlicet de conſtantinopoli venetias. xv. kalen. februarij.

De ſanctis Mario Martha audifax ⁊ Abbacuch martyribꝰ. Cap. c.

MArius ⁊ martha vxor eius filij ſui audifax: ⁊ abbacuch rome ſub claudio imperatore martyriũ paſſi ſunt. Hi nobiliſſimi ⁊ diuites de perſidia oriundi: venerũt romã cũ orationis: cũ eſſent xpiani. Et ceperunt corpora ſanctorum perquirere: ⁊ xpianos in carceribus ſuis. corpora quoq; martyrũ pro xpo interfectorum requirẽtes ſepeliebãt. Et dum in caſtro tranſtyberim beatum quirinum in carcere viſitaſſent. Et multorum martyrum corpora tumulaſſent viſitauerunt beatum caliſtum papam cum chriſtianorũ multitudine latitantem. Cum quibus duobus menſibꝰ permanſerũt: multaq; ſibi ⁊ ceteris chriſtianis neceſſaria prouiderũt: ipſiuſq; benedictione percepta abierunt ſanctorum martyrum corpora requirẽtes ⁊ honorifice tumulantes: inter que prefatum beatum quirinum in tyberi necatum ⁊. cclxij. xpianos iubẽte claudio ſagittis interfectos condigna reuerentia ſepelierunt. Hec claudius audiens ſanctos dei detineri fecit: quos ſibi preſentatos diutius examinauit: et deinde muſciano vicario puniendos tradidit: qui dum coram ipſo in tellure conſiſtẽtes xpm conſtanti animo confiterentur: omniaq; idola vt demonia execrarentur: iuſſu muſciani mariꝰ cum filijs fuſtibus ceſi ſunt: martha aſſiſtente ⁊ virum ac natos viriliter exhortãte: deinde in equuleo leuati canabinis funibꝰ crudeliter flagellantur: facule quoq; ignee lateribus apponuntur: ⁊ vnguibus ferreis laniantur. Et cum hec omnia patientiſſime toleraſſent iuſſit eos vicarius de equuleo deponi: ⁊ manus eorũ precidi: quibus ad colla ligatis per ciuitatem circunduci ſub voci preconia: ne deos blaſphemare preſumerent. Martha vero oĩbus iſtis aſtãs ⁊ ſanctis ſermonibꝰ eos corroborans: de ſanguine illoꝝ caput ⁊ faciem liniebat. Nouiſſime autem iubente muſciano extra vrbem via cornelia miliario. xiij. ad nymphas catabaſis deducti ſunt: ibiq; pariter ſub harenario decollati. Martha vero nympha necata eſt. Quorũ corpa iterũ iuſſit incẽdi: vt ſepultura carerẽt: ſz quedã matrona nomine felicitas ea ſemiuſta ex igne latenter rapuit: corpus autem Marthe de puteo leuauit: ⁊ ipſa omnia in ſuo predio ſepeliuit. xiiij. kalen. februarij.

De ſancto Baſſiano epiſcopo Cap. ci.

BAſſianus epiſcopꝰ natione ſyracuſanus patre ſergio natus: annorum. xij. ab eodem romã miſſus eſt gratia ſtudiorum: vbi a ſancto gordiano presbytero doctus ſacrum baptiſmum ſuſcepit: quod dũ pater ipſius gen-